

Сжщо сж се тъкали тънkitъ платове, като какво се е разходвало за тѣхъ и колко въобще дарове сж готвили момитѣ за сватбитѣ си:

Пѣсенъта почва съ *това, че Гимиджи Данко, който носялъ съ гимии „коприна, сирма и злато“, се влюбилъ въ Янка, която „убаво тъчала съ коприна, сирма и злато, но майка ѝ я не давала на Данко освѣнъ ако: „куга суго дърво листи пустни, пѣкъ на морето водата присѣхни“.*

Янка дарове тъчеше,
долу въ дълбоки зимници
вѣтъка сирма и злато
основа тънча коприна.
малко и нещѣ не стига,
дж сж дарови дутѣчѣ
чи майци си думаше:
Майни ле, стара майноле,
иди ми купи *куприна*
по-вечи сирма и злато
за седямъ—осямъ жѣлтици
за три четири сребрици,
дж си дарови дутѣча“.
Енкина майка думаше:
„Енке ле, разсипнице,
разсипа майка и баща
разпиля братя и сестри;
съ тойти пусти дарови, —
ако ти трябва *куприна,*
по-вечи сѣрма и злато
иди си купи самичка“.
Янка я жалба дужалѣ
жалба, Енкеле, гуляма,
чи стана Янка Енкеле
чи си горя възлези,
чи си хубаво примини
двашъ по-хубавво *забради,*
чи при Данко отиди
Данко гимиджиина,
Данко въ гимия сидеши.
Янка на Данко думаше:
„Имашъ ли, Данко, имашъ ли
по-вечи сѣрма и злато?“
Данко на Янка думаши:
„флязъ вѣтре и утбири си“.
Янка въ гимия прискочи,
Данко гимия пукара,
чи си Янка приведи